

*Az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozással,
többek között a félretájékoztatással foglalkozó különbizottság*

17.12.2020

MUNKADOKUMENTUM

az Európai Unióra irányuló külföldi beavatkozás, többek között a
félretájékoztatás állapotáról

Az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi
beavatkozással, többek között a félretájékoztatással foglalkozó különbizottság

Előadó: Sandra Kalniete

Bevezetés

A Parlament 2020 júniusában hozta létre az Európai Unió valamennyi demokratikus folyamatába történő külföldi beavatkozással, többek között a félretájékoztatással foglalkozó különbizottságot. Célja, hogy meghatározza az Európai Unió és tagállamai demokratikus intézményeibe és folyamataiba történő külföldi beavatkozásra vonatkozó bizonyítékok kezelésének megközelítését. Szeptemberben tartott első ülése óta a különbizottság egy sor szakértői meghallgatás keretében vizsgálta az állami és politikai területekre irányuló külföldi beavatkozást.

A külföldi beavatkozással szembeni felkészülést illetően Európa sokáig úgy tett, mintha nem lenne mitől tartania, és nem lenne védenivalója. A különbizottság keretében folytatott eddigi vizsgálataink kiskapukra, valamint a koordináció, a megfelelő erőforrások, a jogalkotás, sőt bizonyos mértékig a képzelőerő hiányára mutattak rá. Emellett a Covid19-cel kapcsolatos dezinformáció terjedése is megerősíti azt, hogy a tágabb értelemben vett dezinformáció elleni küzdelemhez határozottabb és jobban koordinált uniós erőfeszítésre van szükség.

Ennek egyik nyilvánvaló oka a meggyőző bizonyítékok hiánya.

Igen nehéz bizonyítani, hogy a külföldi szereplők pontosan miképpen próbálnak meg beavatkozni demokratikus folyamatainkba, és ebben mennyire sikeresek. Egyelőre csak a jéghegy csúcsa került a felszínre.

Láttuk azonban, hogy különösebb nehézségek nélkül is túlzottan nagy számú sebezhetőséget tárhatunk fel társadalmunkban, amelyeket az erre hajlandó szereplők romboló, zavaró és manipulatív szándékkal kihasználhatnak. Azt sem különösebben nehéz belátnunk, hogy az uniós és a nemzeti jogalkotóknak munkája egyaránt hagy kívánnivalót az uniós polgárok alapvető jogainak védelmére.

Szabályozásunkban túl sok kiskapu kialakulását tettük lehetővé. Túlzottan naivak voltunk az új technológiát, a kereskedelmet és a befektetési lehetőségeket illetően. Emellett azt a biztonsági hálót, tűzjelzőt, elsősegély-tanfolyamot vagy tartószerkezetet sem biztosítottuk, amelyre pedig olyan nagy szükség van az Unió alapvető értékei: az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság és az emberi jogok, köztük a kisebbségekhez tartozó személyek jogai védelméhez.

A demokrácia bizalomra épül. Ahhoz, hogy valamennyi uniós polgár megbízhatson demokratikus folyamatainkban, el kell érünk, hogy a polgárok érezzék: anélkül vitázhatnak, szavazhatnak és vehetnek részt egyéb módon a demokráciában, hogy ebben bármiféle jogosulatlan beavatkozás zavarná őket.

Ebben a munkadokumentumban a külföldi beavatkozás spektrumán belül emelek ki néhányat a főbb fenyegetések közül, azok lehetséges megoldásaival együtt. Emellett terminológiai vitát is kezdeményezek, végül a munkánk folytatására vonatkozó következtetéseket fogalmazom meg.

Külföldi beavatkozás és hibrid hadviselés

A dezinformáció valamennyi formája és vektora, különösen a világjárvány idején az

egészségüggyel kapcsolatos félretájékoztatás jelentős kockázatot hordozhat az emberi életekre nézve, ennél fogva határozott szakpolitikai válaszingézetet igényel.

Külföldi szereplőknek számos okuk lehet arra, hogy beavatkozzanak az Unió demokratikus folyamataiba: így kísérhetnek meg többek között általános geopolitikai előny vagy kisebb léptékű – például kereskedelmi vagy gazdasági – hasznok megszerzését, az uniós politikai fejlemények kihasználását hazai céljaik érdekében, vagy politikai szövetségeseik választási sikerének elősegítését. A tekintélyelvű rendszerek számára általános motiváció lehet, hogy kedvezőtlenebb színben tüntessék fel a nyílt demokráciákat a tekintélyelvű rendszerekhez képest, vagy összemosják a kétféle rendszer közötti különbségeket. A demokratikus rendszerekbe való külföldi beavatkozás gyakran jár együtt általánosabb hibrid fenyegetésekkel.

E téren több állami szereplő, így Kína, Oroszország és Irán is különösen aktív.

Erre irányuló céljaik, stratégiáik, taktikáik és eszközeik ugyan eltérhetnek, mégis általános célkitűzésük lehet az Unió gyengítése, megosztása, valamint hitelének rontása.

Általában elmondható, hogy a dezinformációs ökoszisztéma egyre nagyobb kiterjedésű, ennél fogva a kezelését szolgáló uniós erőforrásokat is bővíteni szükséges.

A hibrid hadviselés kreatív, spontán, opportunistá, váratlan és zavarba ejtő. Rejtett taktikái, szüntelenül változó módszerei, tapogatózó természete miatt nehéz pontosan meghatározni és azonosítani. Ráadásul a technológia is egyre gyorsabb ütemben fejlődik, ami sok esetben a rosszindulatú gyakorlatok utólagos felderítésére korlátozza a képességeinket. E gyakorlatokban ötvözödhet a dezinformáció, a politikai finanszírozás, a stratégiai reklám, a kritikus infrastruktúra felvásárlása, a kibertámadás, a kutatókra gyakorolt nyomás, az új nem kormányzati szervezetek létrehozása, valamint trollhálózatok alkalmazása destruktív vita szítása céljából ott, ahol megoldásra kellene törekedni.

Ezért az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) elemzési és kommunikációs képességeinek fejlesztése döntő fontosságú a külföldi beavatkozás eredményes elhárításához. Fontos, hogy ezekre az intézkedésekre a már meglévő és eredményes munkaterületekkel, például az EKSZ keretében működő három StratCom-munkacsoporttal párhuzamosan, és ne azok kárára kerüljön sor.

Tovább kell fejleszteni a Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszert a benne rejlő potenciál teljes kibontakoztatása érdekében, mivel a rendszer különösen hasznos platform az információk, a bevált módszerek, az egyéb uniós szintű elemzések, a szakpolitikai intézkedések és a stratégiai kommunikáció megosztásához, ugyanakkor összeköttetést biztosít a külső együttműködő partnerekkel is. Az erre irányuló törekvéseknek továbbra is szerves eleme a hasonló gondolkodású országokkal és nemzetközi szervezetekkel való megerősített együttműködés.

Számos szakterületet átfogó, határokon átnyúló védelem

Az ilyen jellegű támadások felderítéséhez először is össze kell kapcsolni a látszólag elszigetelt, egymástól független biztonsági eseményeket. Ez viszont olyan hálózatok kiépítését feltételezi, amelyekben számos szakterület képviselői vesznek részt. Ugyanebből az okból elengedhetetlen a tagállamok együttműködése egymással, valamint nemzetközi partnerekkel.

Ugyanebben a szellemben kell megvalósulnia a védelemnek is, amelynek ugyanilyen kis

léptékű, sokrétű mintát kell követnie. Ez részben jogalkotás, részben oktatás, egy tájékoztatási rendszer, fokozott informatikai biztonság, valamint műszaki függetlenség útján érhető el. Előfordulhat, hogy végül olyan intézkedések bizonyulhatnak a legeredményesebbnek, amelyek első látásra egyáltalán nem kapcsolódnak a kérdéshez. Így van ez például bizonyos kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok önrendelkezésének előmozdításával is, amelyek máskülönben rábíráhatók lennének arra, hogy hitelt adjanak a dezinformációnak, vagy akár terjesszék is azt.

Újságírás a dezinformáció ellen

A dezinformációt terjesztő szereplők jelenleg különösen kedvező helyzetben vannak. Ennek egyik oka, hogy a dezinformáció elleni egyik leghatásosabb gyógyír, az újságírás súlyos válságot él meg. A médiára már most is jelentős pénzügyi teher nehezedik, hiszen olvasói, nézői és hallgatói egyre kevésbé motiváltak arra, hogy fizessenek a hírlaptartalomért, emellett a hirdetési bevételek jelentős része ugyancsak a platformoknál realizálódik.

Az újságírók gazdasági támogatása sokkal érzékenyebb kérdés, mint például a mezőgazdasági termelőknek vagy a filmeseknek nyújtott uniós támogatás. Sem az újságírók, sem a kormányok nem engedhetik meg maguknak, hogy olyasmit tegyenek, ami veszélyeztetné az újságírói integritást és függetlenséget. Meghallgatásaink során felmerültek ötletek, többek között az Unió által szponzorált képzés. Más elképzelésekkel együtt ezeket újságírói szervezetekkel együttműködve kell megvizsgálni.

A nehéz gazdasági helyzetet tetézi, hogy egyes újságírók, illetve médiafelületek fenyegetéssel, illetéktelen hozzáféréssel és kiszivárogtatással, valamint egyéb kibertámadásokkal szembesülnek. Az Uniónak módot kell találnia arra, hogy segíthesse azokat az újságírókat, aktivistákat és kutatókat, akiket támadás ér, miután beszámoltak az igazságról.

A tájékozódni kívánó polgárok számára további kihívás a túlzott mennyiségű információ, amellyel mindannyian szembesülünk. A figyelemgazdaságban mindannyian egyre kevesebb időt tudunk a minőségi újságírásra fordítani. A gyors, fekete-fehér üzenet, még ha téves vagy félrevezető is, könnyebben emészthető lehet korunk elfoglalt embere számára. Még inkább így van ez akkor, ha az üzenetet személyes előítéleteinket megerősítő módon alakítják, vagy ha megbízhatónak látszó csatornákon terjesztik.

Mindez médiatudatossági készségek fejlesztéséhez kapcsolódó kihívásokhoz vezet. Fontos és ösztönzést érdemel, hogy számos iskola szerepelteti a médiatudatosságot és a kritikai gondolkodást a tantervében. Ugyanakkor ez nem orvosolja a médiatudatossági készségek hiányát azoknál, akik már befejezték iskolai tanulmányaikat. Természetesen nagyszerű kezdeményezések léteznek, amelyek célja, hogy társadalmi és korcsoporttól függetlenül növeljék a polgárok tudatosságát, és javítsák önrendelkezési lehetőségeiket. Továbbra is alapvető kihívás, hogy a legtöbb embernek igen kevés ideje, és esetleg még kevesebb indíttatása van a készségek elsajátítására, vagy arra, hogy önállóan ellenőrizze az információk valóságtartalmát. Nagyon kevesen érezzük szükségét annak, hogy olyan történetek valóságtartalmát ellenőrizzük, amelyek túlságosan jól illenek a saját véleményünkhöz.

A megoldás része, ha könnyebben hozzáférhetővé válik a torzulástól mentes információ, ami támogatja az újságírást, a könyvtárakat, a tanárokat és más információforrásokat.

Az uniós és nemzeti intézményeknek emellett stratégiai kommunikációt kell folytatniuk a rosszindulatú befolyásolási cselekményekkel szemben, amelyek célja, hogy manipulálják a szabad politikai vitát, vagy megnehezítsék a közös álláspontok kialakítását.

Az EKSZ StratCom azt célzó munkája, hogy leleplezze az Unióra vagy az uniós polgárokra irányuló dezinformációt, fontos kiinduló lépés az ilyen tevékenységet folytató szereplők költségeinek növelésében. Az Uniónak rendelkeznie kell az ahhoz szükséges eszközökkel és függetlenséggel, hogy folyamatosan figyelemmel kísérhesse az Unióra irányuló külföldi dezinformációt, növelhesse az ezzel kapcsolatos tudatosságot, és biztosíthassa a témával kapcsolatos folyamatos képzést.

Ennek alapján indokoltnak tekinthető az EKSZ StratCom felhatalmazásának és erőforrásainak bővítése.

Az Uniónak emellett mérlegelnie kell szankciók alkalmazását akkor, ha a külföldi dezinformációs tevékenység mögött álló szereplő kiléte bizonyítást nyer. Lehetséges elrettentő tevékenység a megnevezés és megszégyenítés, valamint a dezinformációs források eltiltása a sajtóeseményektől és a médiaakkreditációtól.

A dezinformációval szembeni társadalmi reziliencia építésének hangsúlyosabb szerepet kell kapnia az Unió szomszédsági menetrendjében. Ezekben az országokban ma minden eddigénél nagyobb szükség van a média, a médiatudatosság és a civil társadalmi szereplők támogatására.

A platformok szerepe

Társadalmunkban a közösségimédia-platformok válnak a közélet és a nyilvános vita elsődleges színterévé. Olyannyira, hogy sokan e platformokat tekintik a hírek és a megbízható vélemények elsődleges forrásának. Ezért ezekkel a platformokkal be kell tartatni a társadalmi felelősség normáit azon hatások tekintetében, amelyeket az algoritmusaik gyakorolnak a nyilvános vita formájára és irányára.

Ugyanakkor az egyes **érdekközösségek**, sőt az **igen nagy pontossággal célzott egyedi felhasználók** manipulálása céljából alkalmazott mikrotargetálás, algoritmusok, zoknibábok, valamint kizárólag a célcsoport számára látható hirdetések ma már nem számítanak újdonságnak, hiszen a mesterséges intelligencia módszerei révén új és egyre kifinomultabb lehetőségek nyílnak a korlátlan elérésre.

A minket manipulálni szándékozók folyamatosan új technikákkal és narratívákkal kísérleteznek. Ezzel szemben úgy tűnik, mintha a platformok épp annyi erőforrást és figyelmet fordítanának e módszerek felderítésére és leküzdésére, amennyit a közösségi platformok és keresőmotorok első megjelenésekor jellemző helyzet és összetettség igényelt. **A kisebb nyelvek, sőt talán az angolon kívül minden más nyelv esetében a dezinformációs helyzet még súlyosabb.** A polgárok és a nyilvános vita befolyással és manipulációval szembeni védelmét szolgáló jogszabályokat illetően a jelenlegi módszerek és eszközök sajnos az ősi lovagi erényekre emlékeztetnek.

Emellett figyelembe kell vennünk, hogy a közösségi platformok üzleti modellje gyakran ártalmas, mert szándékosan prioritizálja és monetizálja az ellentmondásos, megosztó információkat.

Vannak természetesen pozitív fejlemények is. A gyakorlati szabályzat valós javulást eredményezett. Sok nem kormányzati szervezet, tanár, újságíró és kormányzat tesz jelentős erőfeszítéseket azért, hogy figyelmeztessen az online dezinformációra, valamint azért, hogy a polgárok képesek legyenek megkülönböztetni az információt a manipulációtól.

Ugyanakkor ma már nem járható út sem a sokrétű online fenyegetés ágazati vagy eseti jellegű kezelése, sem pedig az, hogy hozzávetőlegesen meghatározott problémák megoldását az online platformok jóindulatára bízjuk. Az eredményes uniós megközelítés jelenlegi hiánya miatt fennáll a kockázat, hogy egymásnak ellentmondó nemzeti szabályozási rendszerek szövevénye alakuljon ki. Az Uniónak ezért integrált, uniós szintű normarendszer felé kell haladnia, amelynek révén az internet egyszerre válhat szabad és biztonságos térré a nyilvános diskurzus számára.

Az európai demokráciáról szóló cselekvési tervre irányuló javaslat, a digitális szolgáltatásokról szóló jogi aktus (DSA), valamint a digitális piacokról szóló jogi aktus (DMA) üdvözlendő és fontos előrelépések a digitális környezet átláthatóbbá és biztonságossá, továbbá a közösségimédia-vállalkozások és hasonló szereplők elszámoltathatóbbá tétele felé. Az említett jogszabályok konkrét javaslatokat tartalmaznak az intézkedést elmulasztó platformokkal szemben.

Szoros figyelemmel kell kísérnünk a Parlament jogalkotási folyamatát, és el kell kerülnünk az ambiciózus célok felvizezését.

Arra tekintettel továbbá, hogy a DSA nem foglalkozik közvetlenül az ártalmas tartalommal, fontolóra kell vennünk az egyéb kezdeményezésekkel (pl. DPA) való összekapcsolás lehetőségét annak érdekében, hogy a javaslatok kellően határozottak legyenek a beavatkozással (nyelvtől függetlenül), az átláthatóság hiányával, a személyes adatok illetéktelen felhasználásával, az algoritmusokkal és a reklámokkal kapcsolatos problémák megfelelő kezeléséhez, egyúttal biztosítsák a véleménynyilvánítás szabadságát is.

A politikai szereplők finanszírozása

A külföldi beavatkozás kényes formája, amikor külföldi szponzorok burkoltan finanszíroznak politikai tevékenységeket.

Hosszú évekig a hangsúly kizárólag a kibertámadásokra és a dezinformációra helyeződött, a politikai finanszírozásra nem, mivel az politikai érzékenységeket sérthet.

Sok példa van azonban arra, hogy hazai politikai szervezetek külföldi szereplőktől kapnak támogatást. Az ilyen támogatásnak legalább kétféle határozott célja lehet: egyrészt az európai egység aláásása (például a Brexit-népszavazás idején, amikor a kilépés mellett kampányoló pártok jelentős külföldi finanszírozásban részesültek), másrészt valamely külföldi állami szereplő nézeteit támogató pártszövetség kialakítása (amely például az Oroszországot sújtó szankciók ellen kampányol).

A különbizottságunkkal közölt ténymegállapítások szerint az elmúlt évtized során Oroszország, Kína és más tekintélyelvű rendszerek több mint 300 millió dollárt juttattak el 33 országba, és ezáltal több mint 100 alkalommal avatkoztak a demokratikus folyamatokba, ráadásul e tendencia egyértelműen gyorsul. Az esetek felében Oroszország európai akcióiról van szó.

Emellett amerikai és oroszországi ultrakonzervatívok által közösen finanszírozott, harmadik félnek minősülő szervezetek is igen aktívak európai szélsőjobboldali mozgalmak finanszírozásában, amelyet ultrakonzervatív program keretében végeznek.

Az e tevékenységek mögött álló külföldi szereplők arra törekszenek, hogy kihasználják azokat az országokat, amelyek külföldi kampánytámogatást akadályozó jogszabályaiban kiskapukat

fedeznek fel, ami különösen problémás az Unióban, ahol a politikai tevékenységek külföldi finanszírozására vonatkozó szabályok tagállamonként jelentősek eltérnek.

A burkolt külföldi finanszírozás céljából leginkább kihasznált hét kiskapu a következő: természetbeni juttatás (tág értelmezést igényel a kölcsönöktől az immateriális segítségnyújtásig); stróman szponzorok (a finanszírozás valódi forrását leplező közvetítők); fedőcégek; nonprofit áteresztő társaságok, köztük alapítványok (a politikai kampányok harmadik fél általi finanszírozását szinte egyetlen uniós tagállamban sem szabályozzák); online politikai hirdetések finanszírozása; médiafelületek finanszírozása; új technológia (kriptoadomány).

Mindezt szem előtt tartva meg kell vizsgálni annak szükségét, hogy az uniós tagállamok közös alapvető normákat fogadjanak el az olyan meglévő kiskapuk bezárása céljából, amelyeket kihasználva a külföldi szereplők beavatkozhatnak az Unión belüli politikai tevékenységekbe.

Kiberbiztonság és kritikus gazdálkodó egységek

Felhatalmazásunk egyik alapvető eleme, hogy biztosítsuk a kritikus európai infrastruktúrák és szolgáltatások védelmét a kibertámadásokkal szemben.

Az Európai Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat a közelmúltban ambiciózus javaslatcsomagot terjesztett elő, amely egy új uniós kiberbiztonsági stratégiára irányul. A stratégia célja, hogy megerősítse Európa rezilienciáját a kiberfenyegetettségekkel szemben, továbbá kiberbiztonsági normákat határozzon meg az olyan létfontosságú szolgáltatásokra és kritikus infrastruktúrákra vonatkozóan, mint a kórházak, az energiahálózatok, a vasutak, valamint az egyre nagyobb számban összekapcsolt tárgyak és szolgáltatások. A stratégia arra az alapvető igényre épül, hogy az Unió elérje a technológiai szuverenitást.

A stratégia részeként az Európai Bizottság két jogalkotási javaslatot dolgozott ki a kritikus gazdálkodó egységek és hálózatok kiber- és fizikai biztonságának kezelésére. Az első az egész Unióban egységesen magas kiberbiztonsági szintre irányuló intézkedésekről szóló irányelv (NIS 2), amelyek elősegítik a kiberbiztonsági válságkezeléssel kapcsolatos nemzeti és uniós szintű megosztást és együttműködést. A második a kritikus gazdálkodó egységek rezilienciájára vonatkozó irányelv (CER), amely a kritikus európai infrastruktúrákról szóló előző, 2008. évi irányelv hatályát összesen tíz ágazatra terjeszti ki.

A stratégia és a jogalkotási javaslatok időszerűségüknél fogva üdvözlendők. Most a megfelelő parlamenti bizottságoknak kell alaposan értékelniük őket tényleges hozzáadott értékük és annak vizsgálata érdekében, hogy kellően ambiciózusak-e a jelenlegi kihívások leküzdéséhez.

Az e területeken az Európai Bizottság által az utóbbi időben tett kezdeményezések mellett megelégedésünkre szolgál az is, hogy az elmúlt hónapokban az Unió legalább két alkalommal élt azzal az új képességével, hogy szankciókat vezessen be a kritikus infrastruktúrák elleni kibertámadásban érintett személyekkel szemben.

Meghallgatásaink során megállapítottuk továbbá, hogy demokráciáink megfelelő működésének egyik fontos eleme a választási kampányok és választások során használt digitális rendszerek biztonságából ered. Különbizottságunk figyelmét számos kibertámadásra hívták fel, többek között személyes e-mailekhez való illetéktelen hozzáférésre és azok kiszivárogtatására, rosszindulatú kommunikációra, sőt a közcélú infrastruktúrák ellen a választás napján indított

támadásokra. A kritikus infrastruktúrák védelmével kapcsolatos vizsgálat kiterjedhet az ilyen hibrid fenyegetésekre is.

Az 5G mobilhálózatok terén, amelyek a digitalizáció versenyképes szintjéhez elengedhetetlen infrastrukturális elemek, az Uniónak és tagállamainak autonómiára és a harmadik országbeli berendezésektől való függetlenségre kell törekedniük.

Fogalom meghatározások

Ahhoz, hogy megfelelő eszközökkel rendelkezzen a külföldi beavatkozás leküzdéséhez, az Uniónak több fogalom meghatározásáról is meg kell állapodnia. Ez számos előnnyel járna. Először is a tervezési szakaszban azonos kifejezéseken mindenkinek ugyanazt kell értenie.

Így van ez például a közösségimédia-platformokkal folytatott párbeszéd és a platformok dezinformáció elleni erőfeszítései esetében. A tapasztalat azt mutatja, hogy a különböző platformoknál eltérő magatartásformák váltanak ki intézkedést, ami egyrészt megnehezíti a fenyegetések több platformra kiterjedő megértését, másrészt megkönnyíti a rosszindulatú szereplők számára, hogy az egyes platformok kiskapuiira szabják manipulatív cselekményeiket. Az uniós elvárások eredményes kommunikációjához szükség van az erre vonatkozó alapvető megállapodásra.

Az ellentámadó taktikák kidolgozásakor a válaszlépés megválasztása előtt azonosítani kell a problémás cselekmények fajtáját. A dezinformáció, illetve a félretájékoztatás körét példaként véve alapvetően más fellépés szükséges az olyan személyek által vétlenül, a hálózatuk tájékoztatása tudatában elkövetett félretájékoztatással szemben, mint a szándékos félrevezetés és károkozás céljából létrehozott és terjesztett dezinformációval szemben. Az első esetben kíméletes, például oktatásra és tájékoztatásra összpontosító válaszlépés indokolt, míg a második eset szankciót vagy megbélyegzést vonhat maga után.

Ugyancsak a válaszlépések oldalán érdekes lehet a demokratikus elrettentés, a leleplezés, a korlátozó intézkedés és hasonló fogalmak meghatározásáról folytatott vita.

A különbizottsági jelentés keretében az Európai Bizottság, az EKSZ és mások által eddig elvégzett munkára építve törekednünk kell a jegyzékbe vett fogalmak meghatározására.

Következtetés

Meg kell ismételni: Az Európai Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.

A felhatalmazásában is rögzített módon a különbizottság végső célja a felsorolt értékeknek, valamint magának a demokráciának a védelme. Munkánk középpontjában az amelletti elkötelezettségünk áll, hogy védelmezzük minden polgár jogát a demokratikus folyamatokban való teljes körű részvételre úgy, hogy abban semmilyen szereplő beavatkozása és manipulációja ne zavarhassa őket.

A teljes egyértelműség kedvéért: polgárokon egyaránt értem azokat, akiknek a véleményével tökéletesen egyetértek és azokat, akiknek a véleményét mélységesen elutasítom; a hozzám hasonló politikai alkatokat és azokat, akiknek a hétköznapi elfoglaltságuk mellett nem jut idejük és energiájuk politikai vitákra; a kiváltságosokat és a mellőzötteket; a fiatalokat és az időseket, és e két korosztály között mindenkit.

E küzdelemben nem vagyunk egyedül. Bizottsági üléseink során és a Parlamenten kívül is lenyűgözően sokféle aktivistával, kutatóval, újságíróval, oktatási szakemberrel, köztisztviselővel és érzékeny polgártársunkkal találkoztuk, akik mindennapi életük során hozzájárulnak a demokrácia védelméhez.

A következő hónapokban egyesült erővel vizsgálunk meg minden kihívást, és megoldásokat keresünk. Prioritásaim:

- Egyértelmű, közös fogalom meghatározások kidolgozása annak elismerésével, hogy különbséget kell tenni a kihívások különféle, jelenleg a „dezinformáció”, „ártalmas információ”, „félretájékoztatás”, „befolyásolási cselekmény” stb. kifejezésekkel jelölt fajtái között.
- Megoldások keresése a politikai finanszírozás átláthatóbbá tételére, a külföldi finanszírozás korlátozásának mérlegelése.
- Fokozott támogatás nyújtása a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportoknak, köztük az aktivistáknak, újságíróknak, kutatóknak, kisebbségeknek, valamint a belföldi megbízotti feladatokra történő toborzás szándékával megcélzott személyeknek.
- A stratégiai kommunikáció megerősítése.
- A tudatosság növelése a közigazgatásban és a főbb érdekelttek körében, együttműködés partnerszervezetekkel.
- Jegyzék összeállítása azokról a narancs és vörös minősítésű kritikus infrastruktúrákról, amelyek semmilyen körülmények között nem kerülhetnek külföldi szereplők tulajdonába, illetve résztulajdonába. Az ellátás függetlenségének biztosítása egy sor kritikus infrastruktúra területén.
- A platformok szigorúbb szabályozása az átláthatóság, a szankciók, a nyelvész szakértői vélemény nyújtására és a platformok közötti együttműködésre vonatkozó kötelezettség, valamint felhasználói adatokkal való visszaélést megakadályozó egyértelmű határok kijelölése tekintetében.
- A közösségi médiumokra vonatkozó végrehajtási kritériumok és felvigyázási mechanizmusok kidolgozása.
- Az algoritmustervezésben a társadalmi felelősségre vonatkozó általános uniós szintű standardok kialakítása.
- A nyilvános vitát egyre inkább felváltó zárt üzenetküldési csoportok kihívásának kezelése.
- A hibrid fenyegetések kivizsgálása, a multidiszciplináris hálózatok támogatása és előmozdítása, ideértve a befolyásolási cselekményeknek a különböző társadalmi csoportok általi gyors azonosítását is.
- A releváns területekkel, pl. a dezinformációval, a médiatudatossággal, a burkolt külföldi finanszírozással stb. foglalkozó kutatók támogatása.

- Az Uniónak támogatnia kell a médiatudatossági kezdeményezéseket, különösen azokat, amelyek a kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportokat célozzák meg, továbbá meg kell könnyítenie a bevált módszerek cseréjét.
- Az Uniónak szoros párbeszédet kell folytatnia az újságírói szövetségekkel és a kiadókkal arról, hogy milyen megfelelő eszközökkel támogathatja a szabad médiát anélkül, hogy veszélyeztetné annak függetlenségét, és hogyan segítheti abban, hogy tisztességes részesedéshez jusson a hirdetési bevételekből.
- Az Uniónak intenzívebben kell vizsgálnia a külföldi beavatkozást. ideértve többek között a dezinformációt is, és – lehetőség szerint szankciók alkalmazása mellett – nyilvánosságra kell hoznia a beavatkozás mögött állókat.
- Az Uniónak meg kell könnyítenie a megerősített együttműködést a hasonló gondolkodású országokkal és nemzetközi szervezetekkel, például a NATO megfelelő szervezeti egységeivel és kutatási képességeivel, a G7 gyorsreagálási mechanizmusával (RRM), valamint az ENSZ-szel, és különösen az UNESCO-val.
- Eredményes uniós intézményi válaszlépések biztosítása válság idején, felhasználva a Covid19-világjárvány tanulságait.